

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce:

Jiran a partner architekti s.r.o., IČO 24281247,
se sídlem Jana Masaryka 257, 120 00 Praha,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2021, č. j. PK-DSH/3803/21

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalovaný vydal dne 24. 5. 2021 rozhodnutí č. j. PK-DSH/3803/21, sp. zn. ZN/742/DSH/21 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 22. 2. 2021, č. j. OD/4346/21/Ja, jímž byla žalobkyně uznána vinnou

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

přestupkem dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“) v souvislosti s porušením § 10 odst. 3 silničního zákona tím, že nezajistila jako provozovatel vozidla tov. zn. Saab, RZ: X, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 6. 3. 2020 v čase 11.50 hodin na pozemní komunikaci v obci Klatovy v ulici Domažlická na silnici I/22 ze Sokolského stadionu (GPS místa měření 49°23'35,371" N, 13°16'46,040" E) ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Domažlice blíže nezjištěný řidič s uvedeným vozidlem překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci nejméně o 20 km/h, když mu byla naměřena po odečtení odchylky měření rychlost jízdy nejméně 70 km/h, čímž tento řidič porušil povinnost uloženou v § 18 odst. 4 silničního zákona, a toto jednání vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. téhož zákona; za tento přestupek byl žalobkyni uložen správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Obsah žaloby

2. Žalobkyně rozčlenila žalobu celkem do tří žalobních bodů, prvním z nich s názvem „Automatický prostředek bez lidské obsluhy“. Dle žalobkyně nebylo měřeno automatizovaným technickým rychloměrem bez lidské obsluhy.
3. Žalobkyně během správního řízení namítla, že fotografie z rychloměru neprokazuje, že by byla rychlost změřena právě jejímu vozidlu. Registrační značka vozidla na snímku není čitelná, vozidlo není ani jinak identifikovatelné. Teprve pod snímkem vozidla se nachází fotografie registrační značky vozidla žalobkyně.
4. Dle stanoviska obecní policie se snímky zpracovávají tak, že jsou přes ně aplikovány různé filtry, čímž dojde ke ztmavení registrační značky tak, že není čitelná, přičemž před tím registrační značku vyřízne a zkopíruje pod fotografií. Registrační značka je na „prvotní fotografii“ čitelná vždy. Po aplikaci filtrů pak obecní policie přeloží původní snímek, originál snímku tedy již nadále neexistuje.
5. Žalobkyně má za to, že nebyla splněna podmínka projednání protiprávního jednání jako přestupku provozovatele vozidla. Jako přestupek provozovatele vozidla lze totiž projednat jen takové přestupky, které byly zjištěny automatizovaným technickým prostředkem používaným bez lidské obsluhy.
6. V případě, kdy obecní policie upravuje snímky a zároveň je originální snímek z rychloměru zmařen, zatímco údajný výřez registrační značky se nachází toliko vedle snímku, se dle žalobkyně již nejedná o záznam provedený automatickým prostředkem používaným bez lidské obsluhy. Dokazování zde nestojí na originálu generovaného výstupu z radaru, nýbrž na lidsky zpracované koláži, jejíž správnost nelze ověřit. Identita měřeného vozidla je tak odvislá od víry ve správnost postupu strážníka obecní policie. Žalobkyně zastává názor, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení dle § 125f odst. 5 silničního zákona
7. Druhý žalobní bod nazvala žalobkyně „Nesplnění podmínek pro zahájení řízení“. Podmínky řízení proti žalobkyni byly splněny jen zdánlivě, jelikož usnesení o zastavení přestupkového řízení vedeného původně vůči řidiči bylo vydáno nezákonně. Žalobkyně již v průběhu řízení o přestupku poukázala, že správní orgány zastavily řízení vedené proti řidiči z důvodu důkazní nouze, neboť řidič vozidla se nedostavil k ústnímu jednání a se správním orgánem nespolečně pracoval. Správní orgán I. stupně se však dle žalobkyně v důkazní nouzi nenacházel, jelikož spolupráci od řidiče vozidla nepotřeboval, potřebné Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

důkazy si mohl obstarat sám. Správní orgán I. stupně tak nečinil přiměřené úkony k tomu, aby prokázal jeho vinu. V přestupkovém řízení vedeném proti řidiči vozidla neprovedl správní orgán I. stupně žádný důkaz. Na základě obsahu správního spisu přitom správní orgán I. stupně mohl postupovat při zjišťování skutkového stavu dále, mohl např. uložit provozovateli vozidla povinnost sdělit mu údaj o totožnosti řidiče, provozovatel vozidla mohl být vyslechnut jako svědek, bylo možno obstarat i knihu jízd. Správní orgán I. stupně tak však neučinil. Tím je vyvrácena zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení, fakticky tak nebyly naplněny podmínky k zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla.

8. V žalobním bodě nazvaném „Neprůkaznost měření vozidla“ žalobkyně namítá, že výstup rychloměru neprokazuje, že by bylo měřeno vozidlo žalobkyně. Na výstupu z rychloměru není registrační značka čitelná. Pod snímkem se pak nachází registrační značka vozidla žalobkyně, z ničeho ale nevyplývá, že by se jednalo právě o registrační značku měřeného vozidla. Žalovaný tuto námitku nevyvrátil. Žalobkyně má za to, že předložená fotografie z rychloměru, pod kterou je vlevo dole umístěna registrační značka údajně měřeného vozidla, je proti všem jiným výstupům z rychloměru RAMER 10 odlišná, a tedy nestandardní.
9. Vyjádření obecní policie, na které žalovaný odkazuje v napadeném rozhodnutí, nic nedokazuje. Nemůže být pravdivé tvrzení, dle něž je výřez nezaměnitelný a nelze ho nahradit jinou fotografií ani upravit přepsáním čísla, protože každý tiskový výstup je ve svých částech nahraditelný, což platí tím spíše, pokud k němu neexistuje elektronický originál. Obecní policie ostatně ani nevysvětluje, proč by to nebylo možné a neuvádí, jaký software ke zpracování fotografií používá. Tvrzení obecní policie je navíc vnitřně rozporné. Tvrdí, že fotografie jsou pořízeny tak, že snímky jsou tmavé, aby mohla být čitelná registrační značka. Ze snímku se nejdříve vyřízne registrační značka a poté se originální snímek úpravami zesvětlí, aby bylo lépe viditelné vozidlo, což se pojí s nečitelností registrační značky, která je na prvotní fotografii vždy čitelná. Obecní policie však dále uvádí, že v některých případech je registrační značka čitelná i po úpravě fotografie. Tvrzení obecní policie vyvolává pochybnosti, není zřejmé, zda je nečitelnost registrační značky na hlavním snímku následkem, který s sebou automaticky nese použití zesvětlovacího filtru, nebo jde o situaci, ke které dojde v některých, výjimečných případech. Žalobkyni není zřejmé, proč je snímek nenávratně upraven tak, aby z něj nebyla zjistitelná identifikace vozidla, jen pro to, aby vozidlo samotné bylo lépe viditelné. Žalobkyni není zřejmé, proč by obecní policie vskutku postupovala tak, že snímek z měření nezvratitelně upraví tak, aby z něj nebyla zjistitelná identifikace vozidla jen proto, aby bylo samotné vozidlo o něco lépe viditelné. Žalobkyně se ptá, jaký je účel takového postupu, který do jisté míry znehodnocuje důkaz z měření? Dále žalobkyně upozornila na to, že sama obecní policie přiznává, že snímky jsou podexponované, tedy se jakákoli barva, snad kromě bílé, může jevit jako tmavá či černá. Naopak, snímek registrační značky vyvolává pochybnosti tím, že je na něm registrační značka šikmá; hlavní snímek ale takovou vadu zkreslení nejeví. Spíše se tedy nejeví, že by šlo o výřez z hlavního snímku. Námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu tak nebyla dle žalobkyně rozptýlena.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobkyně částečně opakuje své námitky ze správního řízení. Skutečnost, že městský strážník v návaznosti na Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

automatizované měření předává a zpracuje data zachycená automatizovaným technickým prostředkem užívaným bez obsluhy, neznamená, že by předmětné zařízení nesplňovalo podmínku bezobslužnosti a automatizovanosti. Žalovaný nemá důvod pochybovat o věrohodnosti vyjádření Městské policie Klatovy ohledně skutečnosti, že při zpracování fotografií z měření nelze zaměnit výřez registrační značky měřeného vozidla.

11. K doplnění podkladů ve spise došlo až v návaznosti na uplatněné námitky v odvolacím řízení, neboť do chvíle vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně žádné námitky, pro něž by bylo zapotřebí rozšíření dokazování, nebyly vzneseny, a tedy i bez následně doplněného dokazování byl skutkový stav věci ze strany správního orgánu I. stupně spolehlivě zjištěný.
12. Podle žalovaného došlo k zastavení přestupkového řízení vedeného proti řidiči v souladu se zákonem, a byly tak splněny podmínky pro zahájení přestupkového řízení s provozovatelem vozidla, tj. se žalobkyní. Samo zastavení přestupkového řízení vedeného proti řidiči vozidla bylo přezkoumáno odvolacím správním orgánem.
13. Žalovaný má za to, že se zabýval námitkami žalobkyně, doplněnými podklady i tvrzeními uplatněnými v odvolání. Žalovaný v tomto ohledu odkázal na podrobnou argumentaci v napadeném rozhodnutí a konstatoval, že žalobkyně účelově vytrhla dílčí část argumentace.
14. Dále žalovaný uvedl, že měřící zařízení RAMER 10 lze používat ve více režimech, tedy i způsobem, jakým byl použit v posuzovaném případě, v jehož rámci pořizuje jen jedinou fotografii. Nezpochybnil, že lze tímto měřícím zařízením v jednom z režimů poříditi tři fotografie, nejde však o způsob měření užitý v nyní posuzovaném případě. Do spisové dokumentace bylo založeno CD s celým návodem k obsluze měřícího zařízení právě za účelem doložení zmíněných skutečností. Žalovanému je z úřední činnosti známo, že při měření automatizovaným měřícím zařízením na ulici Domažlická v obci Klatovy je pravidelně pořizována pouze jedna fotografie.
15. Žalovaný nemá důvod zpochybňovat vyjádření městské policie o nezaměnitelnosti údajů na výřezu registrační značky ve vztahu k pořízené fotografii. Žalovaný zdůraznil, že se městská policie vyjadřovala ve vztahu ke konkrétnímu měření rychlosti v případě žalobkyně, tedy její vyjádření nelze bez dalšího zobecňovat.

Konečně setrval žalovaný na tom, že nevznikla žádná pochybnost o skutečnosti, že změřené vozidlo zobrazené s nečitelnou registrační značkou na snímku z měření, je právě vozidlem žalobkyně.

Obsah správního spisu

16. Městská policie Klatovy oznámila dne 9. 3. 2020 správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku neznámého pachatele, které bylo zaznamenáno automatizovaným technickým prostředkem užívaným bez obsluhy. Možného přestupku se měl dne 6. 3. 2020 v 11.50 hodin dopustit řidič vozidla registrační značky X, a to v Domažlické ulici č. p. 4003/1 v Klatovech ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Domažlice, přičemž mu byla naměřena rychlost 73 km/h, po odečtení možné odchylky měřiče naměřená rychlost činila 70 km/h. Správní orgán I. stupně vdal dne 9. 3. 2020 výzvu č. j. OD/5704/20/RAD Ja, kterou vyzval žalobkyni coby provozovatelku uvedeného motorového vozidla ve smyslu § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu k uhrazení částky 1 000 Kč za překročení nejvyšší povolené rychlosti o 20 km/h ve lhůtě 15 dnů,

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

anebo k tomu, aby ve stejné lhůtě sdělila údaje o totožnosti řidiče vozidla.

17. Na výzvu reagovala žalobkyně podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 15. 4. 2020, přičemž sdělila, že řidičem vozidla byl pan Z. J. a že se jednalo o služební jízdu. Správní orgán Z. J. doručil předvolání k podání vysvětlení ze dne 5. 5. 2020, č. j. OD/9754/20/RAD Ja, ve věci podezření spáchání přestupku. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 25. 5. 2020 doručeno podání psané v první osobě jednotného čísla, ve kterém bylo sděleno, že Z. J. odmítá ve věci vypovídat. Podání bylo odesláno z datové schránky společnosti SuperDoručovatel.cz, s.r.o.
18. Správní orgán I. stupně vydal dne 10. 6. 2020 oznámení o zahájení řízení o přestupku vůči panu Z. J., které obviněnému z přestupku také doručil. Jeho součástí bylo i předvolání k ústnímu jednání. Z protokolu o průběhu a obsahu ústního jednání o přestupku ze dne 1. 7. 2020 vyplývá, že obviněný z přestupku se ústního jednání nezúčastnil. Správní orgán I. stupně proto provedl dokazování listinami a uzavřel, že dojde k zastavení přestupkového řízení proti panu J.
19. Usnesením ze dne 14. 7. 2020, č. j. OD/16230/20/Ja, sp. zn. ZN/OD/1593/20-423 bylo přestupkové řízení proti panu J. skutečně zastaveno, neboť spáchání tohoto skutku nebylo obviněnému prokázáno. Proti tomuto rozhodnutí podal Z. J. odvolání, přičemž rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 10. 2020, č. j. PK-DSH/11111/20, bylo odvolání zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
20. Správní orgán I. stupně vydal dne 7. 12. 2020 příkaz č. j. OD/26223/20/Ja, kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 silničního zákona, neboť jako provozovatel vozidla tovární značky SAAB, registrační značky X, v rozporu s § 10 odst. 3 silničního zákona nezajistila, aby při jeho užití dne 6. 3. 2020 v 11:50 hod. na pozemní komunikaci v obci Klatovy, v ulici Domažlická na silnici I/22, u Sokolského stadionu (GPS místa měření 49°23'35,371" N, 13°16'46,040" E) ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Domažlice byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Řidič překročením nejvyšší povolené rychlosti o 20 km/h porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 500 Kč.
21. Příkaz byl odporem žalobkyně zrušen a ve věci bylo vydáno rozhodnutí ze dne 22. 2. 2021, č. j. OD/4346/21/Ja, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku v totožném znění jako v příkazu a byla jí uložena pokuta ve výši 2 500 Kč s povinností uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že bylo spolehlivě zjištěno a prokázáno, že se žalobkyně dopustil přestupku tím, že nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem. Nezjištěný řidič prokazatelně porušil § 18 odst. 4 silničního zákona, když jel rychlostí minimálně 70 km/h v obci, ve které je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Nezjištěný řidič se tak dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 20 km/h a více. Toto prokazuje fotodokumentace ze záznamového zařízení. O měření v obci Klatovy bylo informováno na internetových stránkách obce, včetně GPS souřadnic všech míst měření.
22. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně blanketní odvolání, správnímu orgánu I. stupně doručené dne 15. 3. 2021, které bylo doplněno podáním ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

11. 4. 2021. Odvolacími důvody byla nezákonnost rozhodnutí, neboť správní orgán I. stupně nezákonně zastavil řízení o přestupku vedeném proti řidiči vozidla. Správní orgán I. stupně neprovedl za účelem zjištění totožnosti řidiče žádné dokazování, ani se nepokusil obstarat si žádné důkazy o subjektu přestupku. Žalobkyně dále namítla, že v daném úseku je dovoleno jet rychlostí 70 km/h na základě dopravní značky B20a. Dále namítala neprůkaznost toho, zda registrační značka X uvedená pod snímkem patří právě vozidlu na snímku, neboť registrační značka na vozidle je vyobrazena nečitelně. Formát a výstup z rychloměru není v souladu s návodem k obsluze, dle něj výstup tvoří soustavu tří snímků. Žalobkyně dále namítala, že nebyla vyrozuměna o tom, že se na daném úseku nachází automatizovaný technický prostředek zaznamenávající rychlost jízdy.

23. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný má za to, že úkony k prověření pachatele přestupku byly řádně a dostatečně realizovány, přesto se nepodařilo prokázat, že pachatelem byl Z. J.. Podmínka, zastavení řízení proti údajnému řidiči, pro vedení řízení proti provozovateli vozidla, byla naplněna, stejně jako další podmínky dle § 125f odst. 2 silničního zákona. K zastavení řízení proti Z. J. došlo v souladu se zákonem. V daném případě nebylo možné ve věci provést žádné dokazování např. nezávislými svědky, kteří by mohli pomoci objasnit řidiče vozidla v době spáchání přestupku, jelikož žádní takoví nebyli zjištěni a provádění důkazů, jež zmiňuje žalobkyně v odvolání, by nezaručovalo dosažení objektivních závěrů pro provázanost mezi žalobkyní a jejím jednatelem - panem Z. J. Žalovaný má za to, že správní orgán I. stupně byl v daném případě v důkazní nouzi. K tvrzení žalobkyně, že v daném úseku byla povolena rychlost 70 km/h žalovaný uvedl, že na základě vyjádření příslušného správního orgánu ze dne 29. 4. 2021, č. j. PK-DSH/3955/21, bylo toto tvrzení vyvráceno – žádné takové dopravní značení se v době spáchání přestupku v daném úseku nenacházelo. Žalovaný dále podotkl, že nelze z charakteru komunikace v místě spáchání přestupku usuzovat ani možnou vyšší dovolenou rychlost. Ohledně námitek žalobkyně stran nečitelnosti registrační značky na fotografii vozidla si žalovaný vyžádal vyjádření Městské policie Klatovy. Z tohoto vyjádření vyplynulo, že může dojít k případu, kde je na fotografii z měření založené ve spise registrační značka nečitelná, avšak výřez registrační značky je pořízen právě a jen ze změřeného vozidla a s údaji o vozidle nelze manipulovat, změřené vozidlo je tak vozidlem předmětné registrační značky umístěné ve výřezu pod fotografií z měření. Z karty vozidla navíc vyplývá, že se jedná o vozidlo černé barvy – metal. Vozidlo tak odpovídá barvě vozidla zachyceného na fotografii, což vedle šipky o směru jízdy měřeného vozidla téměř vylučuje, že by bylo měřeno vozidlo na příjezdu. S ohledem na námítky žalobkyně, že výstup z měřicího zařízení by měly tvořit celkem tři fotografie, doplnil žalovaný správní spis o návod k obsluze použitého měřicího zařízení. Jelikož nejsou v návodu informace o tom, kolik fotografií má být z měření pořízeno, je logické, že je pořízena fotografie pouze jedna. Je pravdou, že v části návodu označeném jako Měření rychlosti bez radaru srovnáváním vlastní rychlosti je uvedena potřeba měření pod dobu nejméně 10 sekund a pořízení tří fotografií, toto se však netýká užitého způsobu měření rychlosti v případě žalobkyně. K nevyrozumění žalobkyně o provádění měření rychlosti automatizovaným měřícím zařízením žalovaný uvedl, že na internetových stránkách města Klatovy je zveřejněn seznam stanovišť pro umístění radarů s vymezením GPS souřadnic těchto stanovišť. Žalovaný navíc doplnil spis o článek z internetového deníku Klatovský deník ze dne 21. 2. 2019, ze kterého vyplývá, že veřejnost byla o umístění radaru konkrétně na ulici Domažlická informována.

Průběh ústního jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

24. Ve věci proběhlo dne 27. 4. 2022 jednání, jehož se zúčastnila jen pověřená zaměstnankyně žalovaného, paní Bc. P. Š. Žalobkyně ani její zástupce se jednání, jehož konání sami vyžadovali, bez omluvy nezúčastnili. Pověřená zaměstnankyně žalovaného plně odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a vyjádření, které k žalobě žalovaný podal v průběhu soudního řízení. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci

25. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
26. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla, že v posuzovaném případě nebylo měřeno automatizovaným technickým rychloměrem bez lidské obsluhy, neboť došlo k úpravě zachycených snímků obecní policií.
27. Tato námitka není důvodná. Je skutečností, že jednou z podmínek odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f odst. 1 silničního zákona je i to, že *porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání*, jak stanoví § 125f odst. 2 písm. a) silničního zákona. Domnívá-li se žalobkyně, že tato podmínka nebyla v projednávané věci splněna proto, že došlo k následné (tj. po samotném zachycení přestupku) úpravě automatizovaným technickým prostředkem pořízené fotografie příslušníkem obecní policie, dle názoru soudu nelze takovému názoru přisvědčit. Způsob, kterým byly fotografie pořízené automatizovaným technickým prostředkem zpracovány příslušníkem obecní policie, objasňuje sdělení Městské policie Klatovy ze dne 27. 4. 2021, které je součástí správního spisu. Z něho je především patrné, že další zpracování fotografií spočívá ve výřezu registrační značky z původní fotografie pořizované jako tmavé proto, aby nedocházelo k přesvětlení registrační značky. Poté je tato tmavá fotografie zesvětlena, což s sebou naopak přinese znečitelnění registrační značky, která je však na prvotní fotografii vždy čitelná.
28. Na podkladě tohoto vyjádření má soud za prokázané především to, že samotné porušení pravidel, o kterém hovoří § 125f odst. 2 písm. a) silničního zákona, je skutečně zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. Obsluhou je v tomto směru nutno rozumět osobu, která by technický prostředek sama ovládala a používala při svém dozoru nad bezpečností silničního provozu (pak by se nicméně nejednalo o prostředek automatizovaný), nebo osobu, která automatizovaným způsobem pořízené záznamy teprve sama vyhodnocuje, tedy v konkrétní situaci např. zjišťuje, zda určitý účastník silničního provozu dodržoval zákonné podmínky tohoto provozu [pak by nebyl naplněn ten znak hypotézy ustanovení § 125f odst. 2 písm. a) silničního zákona spočívající v tom, že porušení pravidel bylo zjištěno samotným automatizovaným technickým prostředkem, neboť by bylo zjištěno až následnou analýzou pořízeného záznamu]. Poukázat je pak nutno na to, že porušení pravidel silničního provozu bylo zjištěno radarovým záznamem s fotodokumentací, jež je součástí správního spisu, stejně jako ověřovací list použitého silničního rychloměru RAMER10T, č. 237/19 ze dne 11. 12. 2019, z něhož vyplývá, že toto zařízení bylo vyzkoušeno, ověřeno a certifikováno, a bylo tedy plně způsobilé k použití.
29. Jinými slovy řečeno: porušení pravidel silničního provozu bylo v projednávané věci Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. Skutečnost, že následně, pro účely správního řízení, byly vzniklé fotografie dále technicky upravovány (pro zajištění lepší čitelnosti), na tomto závěru nic nemůže změnit. Zákon totiž nevyžaduje, aby byla dokumentace pořízená automatizovaného technického prostředku rovněž automatizovaně zpracovávána do procesní podoby.

30. V dalším žalobním bodu zpochybnila žalobkyně splnění zákonného předpokladu zakotveného v § 125f odst. 5 silničního zákona, konkrétně to, že bylo zastaveno řízení o přestupku řidiče proto, že se mu přestupek nedopadlo prokázat.
31. Podle § 125f odst. 5 silničního zákona platí: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*“
32. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně poté, co byl Městskou policií Klatovy vyrozuměn oznámením o podezření z přestupku, vyzval žalobkyni výzvou ze dne 9. 3. 2020 v návaznosti na zjištěné porušení pravidel silničního provozu k uhrazení částky 1 000 Kč do 15 dnů ode dne doručení výzvy, případně k oznámení osoby řidiče, který v předmětné době řídil označené vozidlo, a to v rozsahu údajů jméno, příjmení, datum narození nebo rodné číslo, místo trvalého pobytu, případně též adresu pro doručování. Dne 15. 4. 2020 obdržel správní orgán I. stupně sdělení žalobkyně, podle něhož byl řidičem vozidla pan Z. J., adresa X s tím, že je připravena potřebné údaje doplnit či se dostavit k podání vysvětlení či svědectví. Již v tomto ohledu však tedy žalobkyně zcela nesplnila výzvu správního orgánu I. stupně, když poskytla o řidiči méně údajů, než kolik jich podle výzvy měla poskytnout. Na to správní orgán I. stupně zareagoval výzvou k doplnění údajů o osobě řidiče ze dne 23. 4. 2020, v níž žádal o doplnění data narození nebo rodného čísla, případně doručovací adresy. Podáním ze dne 29. 4. 2020 žalobkyně sdělila správnímu orgánu I. stupně datum narození jí označeného řidiče. Správní orgán I. stupně následně předvolal předvoláním ze dne 5. 5. 2020 pana Z. J. k podání vysvětlení, a to na 26. 5. 2020. Dne 25. 5. 2020 však obdržel správní orgán I. stupně z datové schránky patřící právnické osobě SuperDoručovatel.cz, s. r. o. podání vyvolávající dojem, že je psáno panem Z. J. (je psáno v první osobě jednotného čísla a jím podepsáno, ale nelze nijak ověřit, že jde skutečně o jeho podpis), se uvádí, že dne 6. 3. 2020 vozidlo řídil, ale odepírá výpověď, neboť je jedinou podezřelou osobou a podáním výpovědi by si akorát přitížil. Dne 10. 6. 2020 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání účastníka řízení k ústnímu jednání, č. j. OD/11844/20/Ja, zn. ZN/OD/1593/20-423. V něm panu J. sděluje, že proti němu zahájil řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) silničního zákona. Jak plyne z protokolu o průběhu a obsahu ústního jednání o přestupku ze dne 1. 7. 2020, pan Z. J. se ho nezúčastnil. Správní orgán I. stupně přesto provedl dokazování listinami obsaženými ve správním spise. Následně dne 14. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně usnesení o zastavení přestupkového řízení vedeného vůči panu J. Toto rozhodnutí odůvodnil tím, že podání vysvětlení, kterým disponoval, nelze dle § 137 odst. 4 správního řádu považovat za důkazní prostředek, navíc ani není jasné, zda se jedná skutečně o vyjádření pana J. Jelikož se pak obviněný z přestupku nedostavil k nařízenému ústnímu jednání, z něhož se ani neomluvil, vyhodnotil správní orgán I. stupně jeho jednání jako obstrukční. Poukázal pak na to, že pokud se v přestupkovém řízení nepodaří obviněného vyslechnout a podpořit tak zjištění Shodu s prvopisem potvrzuje H.K.

plynoucí z podání vysvětlení přípustnými důkazními prostředky, pak nemůže obviněného uznat vinným ze spáchání přestupku. Správní orgán I. stupně uzavřel, že nemá důkazy o tom, že obviněný z přestupku předmětné vozidlo v době přestupku řídil.

33. Proti citovanému usnesení o zastavení přestupkového řízení podal jménem pana Z. J. blanketní odvolání pan P. K., který až na další výzvu správního orgánu I. stupně předložil plnou moc k zastupování a odstranil vady podaného odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 10. 2020 (datovaným dnem 22. 10. 2020), č. j. PK-DSH/11111/20, odvolání zamítl a napadené usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil. I žalovaný dospěl k závěru, že jednání obviněného z přestupku jeví známky obstrukčnosti. Poukázal na to, že obviněný z přestupku, který je zároveň jednatelem právnické osoby (v tomto řízení žalobkyně, pozn. soudu), nejprve jako jednatel provozovatele vozidla sdělí, že řidičem byl on sám, posléze cestou jiného subjektu sdělí údajné doznání, aniž by bylo zřejmé, že jde skutečně o jeho doznání, následně v řízení nespolupracuje, což vyústilo v nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. Přihlédl přitom ke své úřední známosti o charakteru tohoto procesního postupu obecných zmocněnců, mezi nimi i pana P. K. Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně provedl za účelem zjištění totožnosti řidiče v rámci svého šetření dostatečné úkony, jež vedly k zahájení přestupkového řízení vůči konkrétní osobě, ale nedostačovaly ke spolehlivému zjištění pachatele přestupku.
34. Na základě těchto zjištění soud konstatuje, že správní orgány v projednávané věci dodržely povinnost uloženou v § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Řízení o přestupku provozovatele vozidla bylo zahájeno a tento přestupek projednán teprve po tom, co byly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku řidiče vozidla, a poté, co řízení o přestupku řidiče vozidla bylo zastaveno, protože obviněnému z přestupku nebylo jeho spáchání prokázáno.
35. Soud se navíc se žalobkyní neztotožňuje s tím, že by řízení o přestupku řidiče vozidla bylo správními orgány zastaveno nezákonně. Naopak, důvody, které je k tomuto kroku vedly a jež jsou vtěleny do odůvodnění jejich rozhodnutí, jsou plně podloženy obsahem správního spisu, logické a odpovídají i rozhodovací praxi správních soudů. Správní orgán I. stupně správně zahájil řízení o přestupku s označeným řidičem vozidla, ale v samotném přestupkovém řízení se mu nepodařilo shromáždit dostatečné důkazy o jeho vině. Není přitom pravda, jak tvrdí žalobkyně, že by správní orgán I. stupně neprovedl žádné dokazování, o čemž svědčí protokol o ústním jednání. Shromážděné a provedené důkazy však k uznání viny pana Z. J. nedávaly dostatečný podklad. Pochybnosti správních orgánů o autenticitě vyjádření údajně Z. J. zasláného správnímu orgánu I. stupně společností SuperDoručovatel.cz, s. r. o. soud sdílí; navíc tato listina nemůže být použita jako důkaz. I soud je přesvědčen o snaze Z. J. činit v přestupkovém řízení obstrukční kroky. Poukázat lze přitom i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2020, č. j. 10 As 259/2020-27. V právní větě tohoto rozsudku kasační soud uvedl: *„Oznámení provozovatele o tom, kdo vozidlo řídil, nevytvářejí překážku pro postih provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu. Nekontaktnost, oprávněné odepření výpovědi označeného řidiče či obstrukce, které takto označený řidič nebo jeho zmocněnec činí, jdou k tíži provozovatele vozidla. V případech nejrůznějších obstrukčních praktik není třeba činit takové procesní úkony, které se s ohledem na povahu sdělených informací, dřívější poznatky z úřední činnosti či jednání samotných provozovatelů vozidel, označených řidičů či jejich zmocněnců jeví jako zcela neefektivní, bezúčelné či ne hospodárné. V tomto směru jsou přitom velmi významným ukazatelem zkušenosti správních orgánů z jejich předchozí činnosti.“* Žalovaný ve svém rozhodnutí přezkoumatelně vysvětlil, z jakých důvodů má i on podezření na obstrukční Shodu s prvopisem potvrzuje H.K.

jednání Z. J., a tyto důvody soud považuje za přesvědčivé.

36. Nezbyvá tedy než konstatovat, že zastavení přestupkové řízení vedeného proti řidiči motorového vozidla bylo důvodné. I ono samo odpovídá závěrům Nejvyššího správního soudu obsaženým v jeho rozsudku ze dne 10. 4. 2019, č. j. 1 As 406/2018-34. Podle nich: *„Pokud se správnímu orgánu v průběhu přestupkového řízení nepodařilo stěžovatele vyslechnout a podpořit tak zjištění plynoucí z podání vysvětlení přípustnými důkazními prostředky, nemohl uznat stěžovatele vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Měl tedy toto řízení v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavit a zahájit se stěžovatelem řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu.“* Tyto důvody byly v projednávané věci nepochybně naplněny. Ani druhý žalobní bod proto není důvodný.
37. Konečně žalobkyně ve svém posledním žalobním bodě uvedla, že výstup z rychloměru neprokazuje, že bylo změřeno právě vozidlo žalobkyně. V tomto směru tedy žalobkyně tvrdí, že správními orgány nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci. Tuto svou námitku žalobkyně opírá o dvě dílčí námitky. V první se jedná o to, zda fotografie z rychloměru odpovídá standardnímu výstupu z rychloměrů RAMER 10. Ve druhé pak žalobkyně míří na čitelnost registrační značky měřeného vozidla.
38. V přestupkovém řízení je třeba uplatňovat náležité nároky na náležité zjištění skutkového stavu. Ten musí být pochopitelně i v takovém řízení zjištěn bez důvodných pochybností v rozsahu, který je nezbytný (§ 3 správního řádu), je v něm ovšem silněji akcentována povinnost správního orgánu zjišťovat rozhodné skutečnosti ze své úřední povinnosti, včetně přihlížení ke skutečnostem, které jsou i ve prospěch účastníka řízení (§ 50 odst. 3 správního řádu).
39. Pokud jde o dílčí námitku žalobkyně týkající se standardního výstupu z rychloměrů RAMER 10, považuje ji soud za nedůvodnou již proto, že se zakládá jen na tvrzení zástupce žalobkyně, podle něhož mu již „prošlo pod rukama“ mnoho spisů, v nichž byly obsaženy fotografie z takového rychloměru, přičemž ty vždy měly formát tří fotografií. V tomto směru ale žalobkyně nepředkládá žádný důkaz o tom, že by snad skutečně rychloměry RAMER 10 neposkytovaly v určitém svém režimu výsledky měření jen v podobě jediné fotografie, resp. o tom, že fotografie založená ve správním spisu byla pořízena právě v tom režimu, který předpokládá pořízení více fotografií. Nic takového ostatně neplyne ani ze správního spisu. Soud tedy nemá žádný důvod se domnívat, že by ve správním spise založený výstup z rychloměru RAMER 10 byl jakkoli nestandardní, tím méně věcně nesprávný či alespoň pochybný. Skutečnost, že se snad zástupce žalobkyně ve své praxi setkal jen s jinou formou výstupů těchto rychloměrů, na tomto závěru nemůže nic změnit již jen proto, že ze samotného návodu k obsluze, který je součástí správního spisu, se podává, že zařízení RAMER 10 se vyrábí celkem pět typů, přičemž jejich výstupy se pochopitelně mohou lišit, a to i v závislosti na tom, v jakém režimu jsou používány (měření rychlosti za jízdy, měření rychlosti v režimu start-stop atd.).
40. Jde-li pak o čitelnost registrační značky vozidla žalobkyně, je třeba žalobkyni přisvědčit potud, že na fotografii založené ve správním spisu vskutku není registrační značka umístěná přímo na měřeném vozidle čitelná. Tato izolovaná skutečnost však ještě sama o sobě neznamená, že v projednávané věci nebyl zjištěn skutkový stav náležitým způsobem. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je totiž zřejmé, že jejich skutkové závěry o tom, že měřeno bylo skutečně vozidlo náležející žalobkyni, neplyne jen z izolovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

posuzování této fotografie.

41. Jelikož obsahově obdobnou námitku uplatnila žalobkyně již v rámci svého odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, vypořádával se s ní i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Poukázal přitom na jím opatřené vyjádření Městské policie Klatovy o způsobu, kterým jsou výsledky automaticky pořízeného měření a jeho dokumentace zpracovávány. Z tohoto vyjádření se mj. podává, že radar je nastaven tak, že snímky jsou foceny tmavé, aby nedocházelo k přesvícení registrační značky. Právě z této tmavé fotografie se pořizuje výřez registrační značky, který je umístěn pod fotografií z rychloměru. Ten je nezaměnitelný a nezměnitelný, a pokud by nebyla registrační značka na této původní fotografii technicky čitelná, nebylo by možno ji ze snímku extrahovat. Poté dochází k zesvětlení fotografie pro zobrazení vozidla, což s sebou přinese i znesvětlení samotné registrační značky. Děje se tak aplikací různých filtrů v závislosti na aktuálně panujících meteorologických podmínkách. Ani po jejich aplikaci nemusí být registrační značka vozidla čitelná, jako je tomu v případě žalobkyně. Originál fotografie není možno doložit. V napadeném rozhodnutí se přitom žalovaný opírá jednak o vyjádření Městské policie Klatovy, jednak o skutečnost, že jiné vozidlo (na fotografii je zachyceno ještě světlé vozidlo přijíždějící) měřeno dle piktogramu na fotografii obsaženého měřeno nebylo a konečně o to, že charakteristiky vozidla zachyceného na fotografii odpovídají záznamům v kartě tohoto vozidla.
42. S těmito závěry se podle názoru soudu lze v projednávané věci ztotožnit. Popis způsobu extrakce registrační značky z fotografie pořízené rychloměrem, je logický a žalobkyni se nepodařilo skutkové závěry správních orgánů zpochybnit. Nepředložila žádné důkazy o tom, že by s fotografiemi bylo nějakým způsobem manipulováno, ba se jí nepovedlo ani poskytnout jakékoli hmatatelné indicie svědčící o tom, že by tomu tak mohlo být. V kontextu věci pak soud nemohl ani odhlédnout od toho, že ve svém odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně, kterým bylo zastaveno přestupkové řízení proti němu vedené, uvedl pan Z. J., že nesporel, že by dané vozidlo řídil, že o této skutečnosti nevznikla důvodná pochybnost, přičemž i provozovatel vozidla (tedy žalobkyně) se vyjádřil tak, že dané vozidlo řídil pan J., přičemž ani toto vyjádření nebylo nijak sporováno. Pochopitelně, že v této souvislosti nelze odhlížet od procesních aspektů věci, a z těchto vyjádření vyvozovat jakékoli dalekosáhlé důsledky, zejména proto, že se jednalo o evidentní součást celkové procesní strategie, jež ve svém důsledku vykazovala obstrukční rysy; na druhou stranu ovšem není podle názoru soudu možno zcela od těchto vyjádření abstrahovat. Pokud sám jednatel žalobkyně neměl až do určité procesní fáze přestupkového řízení pochybnosti o tom, že dané vozidlo v daném místě a čase skutečně řídil, což samo o sobě implikuje to, že toto vozidlo rozpoznal, je přinejmenším s podivem, že v žalobě pak žalobkyně tvrdí, že není zřejmé, že se jednalo právě o její vozidlo.

Závěr a náklady řízení

43. Ze shora uvedených důvodů soud uzavřel, že žaloba, jíž se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, není ani v jednom z uplatněných žalobních bodů důvodná. Výrokem I. tak žalobu směřující proti napadenému rozsudku zamítl.
44. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nich soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K

důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaný je nicméně správním orgánem, který nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem jeho běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaný v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložil. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 27. dubna 2022

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce